

mantenint un ritme progressiu en el mateix local llogat i disposant de les dependències que desinteressadament eren ofertes.

Posteriorment, eren renovats alguns dels càrrecs de la Junta. En la reunió del 26 d'octubre de 1972, s'exposava la dimissió d'en Josep Callol, el vice-president, i es proposava en Josep Sastre i Llach per ocupar la vacant. Després d'acceptar-se el candidat per unanimitat, en la mateixa sessió, el vocal de la secció de fotografia proposava la conveniència d'un canvi de data per a la celebració del Concurs "Esculapi de Bronze", recomanant de traslladar-lo a abans de l'estiu per tal d'evitar l'acumulació de feina que representa convocar-lo en plena temporada turística. A continuació el director de l'elenc teatral manifestava que l'obra que estaven preparant seria representada al cap de poc temps al local "Orleans Club". Finalment, el representant de la secció sardanista exposava el propòsit de celebrar audicions de sardanes durant els mesos d'hivern, i es feia menció de la possibilitat d'organitzar cursos d'idiomes patrocinats per la Cambra del Comerç i de la Indústria.

Més endavant en Josep Galceran deixà el càrrec de secretari i el substituï en Lluís Tarrades i Tasis, mentre en Daniel Sabrià i Alech entrava com a tresorer reemplaçant l'Albert Puig. Per altr banda es suprimia la funció del vice-secretari.

Tot anava rutllant amb normalitat. La llista de socis s'ampliava i les activitats creixien amb resultats certament afalagadors: atletisme, tennis de taula, escacs, billar; concursos fotogràfics de dibuix infantil i de pintura ràpida; les representacions teatrals, l'edició del programa de la Festa Major, cine amateur i diapositives, l'ensenyament per ballar i comptar les sardanes, les classes de música i d'idiomes, muntanyisme, tennis, l'elecció de Pubilla de l'Escala... De tota manera perseverava aquella quimera, la constant impaciència d'assolir imminentment una seu pròpia on aplegar totes les activitats.

D'improvís, en Josep Sastre comunicava que existia la proposta d'una senyora en el sentit d'oferir una important quantitat de diners, sempre que anessin destinats a accions esportives, culturals i recreatives. És a dir, que mantinguessin els criteris i la normativa establerts pel C.E.R. S'havia avançat molt. L'oferiment reunia tota l'oportunitat i l'afalagament que es podia sospitar. Amb aquestes perspectives calia activar la recerca de terrenys. En aquesta ocasió la gestió també fou favorable. No sempre havia de prevaler la dissort. Els senyors Treserieux posaven en venda la seva propietat. L'emplaçament coincidia amb les pretensions anhelades: ni massa lluny, ni al bell centre de la vila. La bona disposició i excel·lent col·laboració de l'Ajuntament, la